

[Člověk, jeho osvětí a nepředmětné struktury světa]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[\[Příležitostné poznámky, 1966\]](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[\[Příležitostné poznámky, 1966\]](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 1966
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 1966

[Člověk, jeho osvětí a nepředmětné struktury světa]¹

Příprava na Redutu

Člověk a svět

a) subjekt a „okolí“ (Umwelt, Eigenwelt)

subjektní artikulace osvětí (na tom není nic subjektivního ve smyslu zdání – to většinou v určitém rozmezí *funguje* – a to pro daný organismus stačí)

akční systém se adaptuje až druhotně; základem a předpokladem je vytvoření systému jiného, než vládne v „osvětí“ (resp. v daných okolnostech). Pro fungování systému je proto nutný jistý odstup, distance od „prostředí“. Teprve na základě takového odstupu je možná artikulace „prostředí“ ve smyslu „osvětí“. Realizace takové nové roviny na základě odstupu znamená však zároveň reálné přestrukturování samotného prostředí. Jak tomu rozumět? – Budoucnost, nepředmětné struktury.

Problém: jak najít, vytvořit, uplatnit nové přístupy, nové platformy: *tedy*: jak zasáhnout, jak proniknout do oné nepředmětné strukturovanosti světa?

Také tento „nepředmětný svět“ má své struktury, které je třeba respektovat. Ale zatímco respekt k vnějším strukturám respektuje setrvačnost, respekt k vnitřním (nepředmětným) strukturám „respektuje“ to, co „býti má“, tj. nechává se angažovat, vstupuje „do služeb“, realizuje to, co „není“, v jistém smyslu a směru, tedy nikoliv libovolně. („Hodnoty“, „cíle“ atd.)

660101|1966

¹ G. Sauter, *Zukunft und Verheißung. Das Problem der Zukunft in der gegenwärtigen theologischen und philosophischen Diskussion*, Zürich – Stuttgart 1965. – Pozn. red.